

Să faceți orice vă va zice

„Mama Lui a zis slugilor: Să faceți orice vă va zice.“ (Ioan 2, 5)

Textul nostru ne-o prezintă pe Maria printre oaspeții la nunta din Cana, unde Domnul a făcut prima Sa minune. Din relatarea lui Ioan despre acea nuntă rezultă clar cât de mult s-a bucurat ea să-L întâlnească acolo pe Fiul ei înconjurat de mica ceată a ucenicilor Lui. Când proviziile au fost pe terminate, ea și-a propus să vorbească cu Fiul ei și să-I spună despre încurcătura în care au ajuns; de aceea i-a zis „Nu mai au vin.“

În mod sigur, n-a fost nimic greșit în această hotărâre, dar Domnul Isus vede lucrurile acestea altfel decât noi oamenii. El a observat că Maria voia să profite de legătura cu El, și aceasta într-un timp și la un loc, unde ar fi fost mult mai bine ca ea să nu se scoată în evidență.

Faptul că Mântuitorul a avut dreptate rezultă din cele întâmplate. Biserica romană a făcut din Maria o mijlocitoare, i se fac rugăciuni și este implorată chiar să facă uz de influența ei maternă la Fiul ei. A fost bine că Mântuitorul chiar de la început a pus obstacol la tot ceea ce ar fi condus ca slujba Mariei să fie favorizată. De aceea a fost necesar ca Domnul să se poarte puțin mai aspru cu mama Lui atunci când comportarea ei conducea la avantaje în favoarea ei. Aceasta a fost cauza care L-a determinat pe Fiul lui Dumnezeu să zică: „Femeie, ce am Eu a face cu Tine? Eu nu pot face o minune din dragoste pentru tine. Nu, dacă Eu ca Fiu al lui Dumnezeu voi face o minune, atunci Eu nu o pot face ca Fiu al tău. Ce am Eu a face cu tine în această chestiune?“ Și ca argument a adăugat: „Nu Mi-a venit încă ceasul.“ A fost o muștrare prietenească, pe care Domnul nu putea s-o lase nefăcută, căci El a văzut mai dinainte ce urma să vină.

Vă puteți imagina cum a reacționat Maria. Ea cunoștea blândețea Domnului și dragostea Lui statornică și știa că în cei treizeci de ani trăiți în familie nu i-a oferit niciodată prilejul să fie întristată de El. Ea a acceptat această muștrare și s-a retras, păstrând în inima ei aceste cuvinte și gândindu-se la ele. Ea vorbește puțin, dar gândește mult, și noi vedem în comportarea ei viitoare cât de serios s-a gândit la cele ce i-a spus El.

Dragă frate, noi ne putem înșela chiar atunci când avem cele mai bune intenții față de Domnul nostru; dacă El ne muștră într-un fel oarecare și ne pune de o parte, dacă speranța noastră este dezamăgită, iar planurile noastre ambițioase nu ne reușesc, primim aceasta ca din partea Lui, așa cum a primit Maria din partea Domnului Isus? Ne spunem noi, că așa a fost bine să fie și ne atașăm fără murmur de El?

Maria nu spune nici un cuvânt de împotrivire, ci acceptă această muștrare. Înțelept a fost și sfatul pe care ea l-a dat slujitorilor. Dacă mai înainte a fost plină de râvnă să iasă înaintea Domnului, acum dorea mult ca slujitorii să-L urmeze și-i atenționează cu toată prietenia: „Să faceți orice vă va zice. Nu încercați să-L forțați, nu-L constrângeți. El știe mai bine decât voi ce are de făcut. Rămâneți modești în planul secund; așteptați până când El va vorbi, și atunci ascultați de cuvintele Lui.“

Iubiților, aș dori ca noi să facem ca Maria și să încercăm, atunci când am învățat o lecție, să învățăm și pe alții! Cât de des nu ne muștră Domnul între patru ochi, iar noi ne ferim cu multă grijă ca alții să nu observe ce ne-a spus El! Dacă Domnul ne vorbește în cămăruța inimii și conștiinței noastre, nu este necesar să ieșim imediat și să spunem altora – așa cum a făcut și Maria. Dar dacă ne-am învățat bine lecția, atunci să ne ducem la prietenul nostru cel mai apropiat și să-i spunem: „Să nu faci aceeași greșeală, pe care am făcut-o eu. Dă piatra la o parte din drum, de care eu m-am împiedicat. Mă tem, că l-am întristat pe Domnul. Sora mea, nu doresc ca și tu să-L întristezi. Fratele meu, voi încerca să-ți spun cum trebuie să te porți, ca să-I fii plăcut.“

Nu credeți că atunci noi ne vom sluji reciproc spre zidire? În loc să vorbim despre greșelile altora, să învățăm mai bine din propriile lipsuri și greșeli și să fim de ajutor celor din jurul nostru.

Maria trebuie să fi vorbit cu multă autoritate. Ea a vorbit cu oamenii pe un ton insistent, și asta a făcut impresie slujitorilor, căci vedem din text că ei au făcut exact așa cum le-a spus ea. Nu orice slujitor acceptă ca un oaspete venit în casă să facă pe stăpânul; dar atunci când ea a vorbit

cu slujitorii pe un ton autoritar, dar totuși prietenos, ei au simțit că aceasta este o femeie care a învățat ceva, căci altfel n-ar putea spune altora ceea ce ea însăși n-a învățat. Trebuie să fi vorbit cu o deosebită autoritate, căci dacă citim istorisirea vedem cu cât respect o privesc slujitorii și cum îi primesc sfatul – așa cum și Maria a primit musturarea Domnului.

Astăzi voi încerca să scoatem o învățătură pentru noi toți din această istorisire. Cred că experiența proprie oferă fiecăruia dintre noi dovada că niciodată nu acționăm mai înțelept și nu avem rezultate mai bune ca atunci când Îl urmăm pe Hristos, în loc să ne grăbim înaintea Lui. De aceea să-L urmăm în ascultare smerită și sfântă, iar atunci când trebuie să luăm o decizie, să avem ca motto cuvintele: „Să faceți orice vă va zice.”

Doresc să studiem textul nostru întrebându-ne mai întâi „Ce?“, apoi „Cum?“ și în al treilea rând „Și după aceea?“

Ce ne este poruncit aici să facem?

Cine aparține lui Hristos și este un ucenic al Lui să pună la inimă atenționarea următoare: „Să faceți orice vă va spune!“

Doresc mai întâi să vă atrag atenția că aceste cuvinte n-au fost spuse ucenicilor lui Hristos, ci slujitorilor, numiți în limba greacă „Diakonoii“, deci oamenilor care aveau profesia să aștepte la mese și să slujească oaspeților. Nu știu dacă erau slujitori plătiți sau erau prieteni, care ajutau de bunăvoie. În orice caz, ei slujeau musafirilor.

Nu li s-a spus să-l părăsească pe stăpânul lor sau să renunțe la obligațiile pe care le aveau. Erau slujitori și trebuiau să rămână așa, însă trebuiau să-L recunoască pe Hristos ca Domnul și Stăpânul lor, fără însă să renunțe la ascultarea față de gazdă. Maria nu le-a spus „puneți vasele acolo și nu mai cărați farfuriile“, ci i-a atenționat, în timp ce ei își îndeplineau slujba, „să faceți orice vă va zice!“ Consider foarte remarcabil faptul că ei trebuiau să rămână slujitori, ceea ce erau, și în același timp să fie ascultători de Hristos.

Maria i-a pregătit pentru aceasta: dacă Isus vă va porunci ceva, atunci să faceți. Trebuia mai întâi judecat, chibzuit; voia Sa trebuie mai întâi să fie recunoscută, atent studiată, inima trebuie să fie pregătită.

La început, acești slujitori nu au făcut nimic. Nu mai era vin pentru oaspeți, dar slujitorii nu s-au dus la Isus să-I spună „Doamne, ne trebuie vin“, ci au stat până când El le-a poruncit să umple vasele cu apă. Atunci ei au umplut vasele până sus. Mai mult nu au făcut, au așteptat până când El le-a poruncit din nou.

Ascultarea constă aici în a nu face nimic. Cred că unele inimi descurajate ar putea arăta mai bine credința lor în clipele de necaz prin aceea că nu fac nimic. Câteodată, frate iubit, tocmai acest a nu face nimic este cel mai greu! Când un om de afaceri, de exemplu, ajunge în încurcătură sau o femeie are un copil sau soțul bolnav, voi înșivă știți foarte bine, se simte mânat să facă una sau alta. Unii prin intervenția lor au făcut ca necazul să fie și mai mare; ar fi fost mai bine să-și retragă mâna din acțiune și să încredințeze chestiunea în mâna Domnului. „Să faceți orice vă va zice!“ Nu vă lăsați călăuziți de starea de dispoziție în care vă găsiți sau de ideea care vă vine în cap. Nu alergați înainte de a fi trimiși. Cine o ia înaintea norului sau pleacă la drum înainte ca norul să se pună în mișcare, va trebui să se întoarcă. Ferice de el, dacă mai găsește drumul înapoi.

Acolo unde Sfânta Scriptură tace, taci și tu. Unde nu este dată o poruncă clară, așteaptă mai bine până când primești instrucțiuni. În frica ta, nu băjbâi mergând orb înainte până cazii în groapă. „Să faceți orice vă va zice!“ Rămâi însă liniștit, până când El îți spune ceva. Sufletul meu, fii răbdător înaintea lui Dumnezeu și așteaptă până când știi exact ce vrea El.

Această ascultare trebuie să fie o ascultare care vine din inimă, căci ascultarea este înainte de toate în gândire. Adevărata ascultare nu se arată totdeauna prin ceea ce facem sau nu facem, ci în deplina predare voii lui Dumnezeu și în hotărârea fermă, care pătrunde tot sufletul, că noi vrem să facem ceea ce ne poruncește El.

S-ar putea ca ascultarea voastră să fie desăvârșită. Oricum ar fi, să faceți ce vă va zice El. Este neascultarea, și nu ascultarea, care ne face să alegem care dintre poruncile lui Dumnezeu vrem să le împlinim. Dacă zici „vreau să fac ceea ce Domnul Isus cere de la mine, dar numai dacă o pot face cu plăcere“, prin aceasta spui de fapt „nu vreau să fac ceea ce poruncește Domnul Isus, ci ceea ce-mi place mie“. O ascultare care nu ia în considerare toate poruncile lui Dumnezeu, nu este o ascultare adevărată. Gândește-te la un soldat care intenționat nu face anumite lucruri, în loc să împlinească toate poruncile pe care i le dă comandantul lui. Ferește-te să consideri una din poruncile Domnului ca fiind mai puțin importantă! Orice cuvânt pe care El ți-l spune este mult mai de preț ca cea mai scumpă piatră prețioasă. De aceea apreciază-l, păstrează-l cu grijă, poartă-l cu tine și fă din el podoaba ta.

„Să faceți orice vă va spune!“ – se referă la Adunarea lui Dumnezeu și rânduielile ei, sau la umblarea ta în mijlocul semenilor tăi din afara cercului tău de familie, sau la relațiile tale cu cei din familia ta, sau la umblarea ta ascunsă cu Mântuitorul tău. „Orice El va zice.“ Observi, nu să lași ici și colo ceva nefăcut, sau să-l faci pe jumătate. Să faci ce va zice El!

Roagă-te în acest moment: „Doamne, ajută-mă să fac ce-mi ceri, oricare ar fi lucrul pe care mi-l ceri. Ajută-mă să nu aleg ce-mi place, nu permite ca voia mea să se amestece, ci dă-mi putere să fac ceea ce tu îmi poruncești!“

Ascultarea nu trebuie să fie numai desăvârșită, ci și practică. „Să faceți orice vă va zice!“ Nu te gândi la ceea ce ți s-a spus și să nu aștepti ca să ți se spună mai accentuat, căci se spune: „Să faceți orice vă va zice!“ Un mare rău al timpului nostru este că se discută mult cu privire la o poruncă clară a Domnului și se întrebă: „Ce va rezulta din aceasta?“ Ce te interesează pe tine ce va rezulta din aceasta? - „Dacă Îl voi urma pe Domnul Isus în toate lucrurile, s-ar putea să-mi pierd poziția.“ Ce ai tu a face cu asta? Dacă un soldat este pus înaintea tunului, este foarte probabil că-și va pierde poziția și poate va pierde mai mult decât poziția, dar el trebuie să stea acolo.

„Dar prin aceasta s-ar putea să pierd unele ocazii utile.“ Cum? Vrei să faci răul, ca din acesta să iasă binele? Vrei cu adevărat să iei aceasta asupra ta? „Să faceți orice vă va zice!“ Oricare ar fi prețul și oricare ar fi pericolele, fă-o!

Am auzit oameni spunând: „Îmi place să nu mă grăbesc.“ Bine, dar ce spune David? „Alerg pe calea poruncilor tale.“

Gândiți-vă, noi trăim într-o stare de permanentă păcătuire împotriva Lui, dacă neglijăm una din poruncile Lui. Nu răspunde cu împotrivire și nu căuta un motiv ca să respingi porunca. Am cunoscut copii ai lui Dumnezeu care nu doreau ca anumite locuri din Sfânta Scriptură să fie citite în orele de rugăciune din familie, căci prin aceasta conștiința lor s-ar fi neliniștit. Dacă vă neliniștește ceva din Biblie, atunci greșeala este la voi, și nu în Biblie. Adu această chestiune imediat în ordine! Veți putea să faceți aceasta numai atunci când sunteți ascultători și faceți voia Domnului și Mântuitorului vostru. Vorbesc acum celor mântuiți dintre voi. Voi sunteți slujitori ai lui Hristos, și în această poziție stați sub disciplina casei Sale; și aici este valabilă regula: „Să faceți orice vă va zice El!“ Faceți!

N-am vorbit noi prea mult despre ceea ce fac prietenii și cunoștii noștri sau n-am observat ce fac alții? Fie ca Duhul lui Dumnezeu să ne ia în stăpânire, ca astfel umblarea noastră să fie o umblare cu Dumnezeu, ascultarea noastră să fie punctuală, iar dragostea noastră față de Hristos să se arate prin aceea că noi călcăm permanent pe urmele Lui! Ascultarea noastră trebuie să devină practică.

Ascultarea trebuie să fie și o ascultare personală. Voi știți cât de multe lucruri se fac astăzi în mod reprezentativ. Binele se face în felul următor. A este de exemplu în mare nevoie. B află despre aceasta și din inimă îi pare rău; îl roagă pe C să se ducă și să-l ajute pe A. După aceea se duce la culcare și crede că a făcut un lucru bun. Sau: După ce A s-a plâns lui B de necazul lui, B se uită în jurul lui să vadă dacă nu cumva există o societate de binefacere, care ar putea să-l ajute. El îl dirijează pe A spre C sau spre societatea de binefacere și este mulțumit cu aceasta.

Ai vrea tu, ca Domnul în ziua judecării să-ți spună: „Am fost flămând, iar tu M-ai trimis la un altul!“? Sau: „Mi-a fost sete, iar tu M-ai trimis să bea apă de la fântâna din oraș!“? Nu, aceasta nu este ascultare. Noi trebuie să facem ceva personal pentru Isus.

Aceasta este valabil și atunci când este vorba să câștigăm suflete pentru Domnul. Nimic nu este mai bun, decât a sta personal de vorbă cu oamenii, cum se spune „să-i prinzi de guler“, să te uiți în ochii lor, să le povestești o experiență personală, să-i implori să-și găsească refugiul la Isus.

Mântuitorul nostru solicită ascultare personală. Dacă unul din slujitorii din textul nostru ar fi spus, atunci când Isus le-a poruncit să umple vasele cu apă, „Ioan, du-te tu și umple-le! Wilhelm, fă-o tu!“, atunci ei n-ar fi făcut așa cum le-a poruncit Maria: „Să faceți tot ce vă va zice!“

Este conștiința ta atinsă? Bine, atunci încetează imediat să mai faci prin intermediul unui reprezentant ceea ce Dumnezeu îți poruncește, ca nu cumva Dumnezeu să-l binecuvinteze pe reprezentantul tău, iar tu să pleci cu mâinile goale. Încrede-te personal în Hristos și slujește-I personal prin puterea harului Său!

Ascultarea trebuie să fie imediată. Fă imediat ce ai de făcut! Soldatul pleacă de îndată ce se dă porunca de pornire la marș. De îndată ce simți în inimă o poruncă, împlinește-o!

Ah, câți oameni au luat hotărâri în viața lor, din care n-a rezultat nimic. Câte n-au vrut să facă, și câte n-ar fi putut face, dacă le-ar fi făcut! Dar ei au construit numai castele de nisip, și-au făcut planuri cum să-și ducă viața, și n-au realizat niciodată ceea ce le-a poruncit Isus.

O, de am acorda Domnului Isus o ascultare personală, practică!

În situația despre care vorbim, trebuia să fie o ascultare permanentă. Maria le-a zis slujitorilor : „Să faceți orice vă va zice! Ascultați de El, ori de câte ori vă poruncește – nu numai prima dată, când vă spune ceva, ci de fiecare dată când vă dă o poruncă! Cât timp va dura sărbătoarea și cât timp Fiul meu va fi aici, să faceți ce vă va zice!“

Iubiților, să ne dea Duhul Sfânt putere să facem tot ce ne poruncește Domnul Isus, atât timp cât noi suntem aici pe pământ. Puteți voi să spuneți, iubiți frați și iubite surori, cu inima sinceră: „Mi-am luat crucea, Doamne Isuse, și sunt gata să părăsesc totul și să Te urmez“? Este dorința voastră fierbinte să purtați jugul Lui și să călcați pe urmele Lui?

Creștinii de ocazie nu sunt creștini adevărați. Cine dorește din când în când să ia concediu din lucrarea lui Dumnezeu, acela nu a intrat cu adevărat în slujba Sa. Dacă am îmbrăcat odată uniforma lui Hristos, atunci nu mai putem niciodată s-o dezbrăcăm, așa cum odinioară unii cavaleri în timpul războiului dormeau în armătura lor, având lancea și pavăza permanent la îndemână, fără să întrebe „de ce?“. Atât cât inima noastră bate, trebuie să-I slujim Aceluia care ne-a răscumpărat prin sângele Lui scump.

De ce este necesară ascultarea?

Mai întâi, pentru că Hristos este demn să fie ascultat. Pentru mine este o onoare să-L iubesc pe Hristos. Ah, ce nu este El!? Omul desăvârșit, care este cu mult mai presus de noi toți; Dumnezeu desăvârșit, de nedescris! Ah, cred că ar trebui să fie pentru noi o bucurie să facem ce ne spune! Ar trebui să dorim să fim schimbați în același chip ca al Său. Din pricina onoarei lui Hristos vă îndemn „să faceți orice vă va zice!“

În afară de aceasta, Hristos este singura noastră nădejde. Toate perspectivele viitorului sunt dependente de El. Slăvit să-I fie Numele! Nimeni nu este asemenea Lui! Ce prăpastie întunecoasă și fără sfârșit de jale și suferință ar fi dacă El ar pleca de la noi și noi nu ne-am mai putea încrede în El! Din pricina slavei Sale și a ceea ce noi Îi datorăm și așteptăm de la El, vă implor, prieteni dragi, „să faceți orice vă va zice!“

Domnul nostru este înțelept și apt să ne conducă. Cine altul ar fi putut ajuta oamenii la nunta aceea, când erau în nevoie, nemaiaivând vin? El a știut o soluție de ieșire din nevoie, descoperind în același timp slava Sa, făcând pe ucenicii Lui să creadă în El, iar toți cei din jur au fost fericiți și mulțumiți. Dacă nu ar fi arătat El această posibilitate de ieșire din nevoie, nu s-ar fi găsit nimeni care s-o facă. De aceea să ascultăm de El, căci poruncile Sale sunt înțelepte. El nu a făcut

niciodată ceva greșit și nici nu va face. Să ne încredințăm căile vieții noastre Lui și harului Lui și să facem ce ne spune!

Și apoi, iubiților, Hristos a răsplătit totdeauna până acum ascultarea noastră. Ai fost ascultător și ai constatat după aceea că ai greșit? Unii dintre noi au trebuit din când în când să facă unele lucruri grele, care erau împotriva naturii noastre. Le-ați mai face încă o dată? Desigur că le-am face, și chiar de ne-ar costa de zece ori mai mult. Cine a fost ascultător de vocea conștiinței și de porunca lui Isus nu i-a părut niciodată rău, chiar dacă din pricina lui Hristos ar fi trebuit să meargă la închisoare sau chiar la moarte.

Poate că din pricina lui Hristos pierzi una sau alta – dar pentru Hristos nu vei pierde niciodată nimic, în cele din urmă pierderea aparentă va fi pentru tine un mare câștig. El nu te-a înșelat niciodată și niciodată nu te-a dus în rătăcire. Ascultarea ți-a adus pacea adevărată și sigură. De aceea „să faceți orice vă va zice!“

În afară de aceasta, Hristos este Domnul nostru; de aceea noi trebuie să ascultăm de El. Sper că nu este nimeni între noi care vrea să-L numească Domnul lui și să nu vrea să facă ce îi zice El. Noi nu vorbim despre El, pentru că ne-a răsplătit cândva sau pentru că a plecat de la noi, iar influența Lui dispare treptat, deoarece trăiește în alte dimensiuni. Nu, El trăiește, iar noi avem părtașie cu El. El este Domnul și Stăpânul nostru. Când ne-am botezat, nu a fost numai o chestiune formală, ci noi am murit realmente față de lume și trăim pentru El. El trebuie să fie conducătorul și împăratul nostru și trebuie să domnescă în inimile noastre. El nu este un tiran, ci este Mirele nostru, și în această postură este Domnul și Stăpânitorul tuturor gândurilor noastre și a oricărei porniri a naturii noastre.

Doamne Isuse, jugul Tău este blând, și sarcina Ta este ușoară. Este o bucurie și o înviorare să-l purtăm. Dacă ne-am sustrage de la purtarea lui, am ajunge la mare încurcătură, și acesta este un motiv pentru care astăzi vreau să vă spun: „Să faceți orice vă va zice!“ Căci dacă nu faceți, atunci vă deziceți de El, și ce vreți să faceți după aceea? Unde vreți să vă duceți, dacă plecați de la El? Vreți să lăsați lumea să stăpânească peste voi? Sau vreți să deveniți sclavii societății? Nu sunt sclavi mai nenorociți decât aceștia. Vreți să trăiți pentru mamon, onoare sau așa-numita desfătare? Ah, atunci puteți tot așa de bine să vă duceți la cuptoarele de cărămizi ale Egiptului. La cine putem să ne ducem? Doamne Isuse, la cine mă pot duce, dacă plec de la Tine? Tu ai cuvintele vieții veșnice. Înfășoară încă o frânghie de dragoste în jurul meu, o altă frânghie a constrângerii pline de iubire, ajută-mă ca niciodată să nu-mi vină gândul să Te părăsesc! Ajută-mă să fiu răstignit față de lume, și lumea față de mine!

Este aceasta rugăciunea inimii voastre? O, de am fi ascultători în totul de Hristos, în totul și totdeauna! Da, vrem să ascultăm de porunca „să facem orice ne va zice!“ V-am arătat motivul pentru care trebuie să ascultăm de porunca lui Hristos.

Care este rezultatul ascultării?

Să presupunem că faci ce-ți spune Hristos, și după aceea? Vreau să-ți spun ce va urma după aceea. În primul rând ești liber față de responsabilitate. Slujitorul care a făcut ce i-a poruncit stăpânul său s-ar putea teme că ar putea să ia naștere consecințe grave. Dar el își va zice: „Nu este vina mea. Am făcut ceea ce mi s-a poruncit.“

Dragi prieteni, dacă vreți să deveniți liberi de toată povara vieții, atunci faceți prin credință ce vă poruncește Domnul Isus. Dacă după aceea se va părea că se prăbușește cerul, nu este treaba voastră, voi nu va trebui să-l sprijiniți. Voi nu va trebui să-L corecți pe Dumnezeu.

Îmi amintesc cum John Wesley spunea predicatorilor săi: „Nu cer ca voi să corecți regulile pe care le-am făcut eu, ci solicit ca să le împliniți.“

S-ar putea să ni se pară că Wesley a cerut prea mult, dar de la Domnul și Mântuitorul nostru ne putem aștepta la așa ceva, El are dreptul s-o facă. El nu vrea ca noi să punem la îndoială poruncile Sale și să căutăm să aflăm care sunt urmările acestor porunci. Nu, faceți exact ceea ce El vă spune, și nu vă ocupați de consecințe. Poate că va trebui să suportați consecințele ascultării

de poruncile Lui, dar El vă va da har și va fi o bucurie pentru voi să suportați consecințele grele care au luat naștere din ascultarea față de Domnul și Mântuitorul vostru.

În afară de aceasta veți avea bucurie față de Domnul. Un copil neascultător nu va fi imediat alungat din casă, pentru că a fost neascultător de tata sau de mama. Dar dacă nu se încadrează în disciplina casei, nu va avea zile bune în casă și nici nu le merită. De exemplu, sărutul de noapte-bună nu va mai fi așa de plăcut, așa cum ar fi fost de fapt dacă neascultarea n-ar fi pus o barieră între părinți și copil. Tot așa este și cu copilul lui Dumnezeu, dacă se face vinovat de neascultare față de Domnul și Mântuitorul său, căci dragostea Lui este așa de gingașă, că formal te simți apăsător atâta timp cât rămâi în neascultare. Nu puteți să fiți împotriva lui Hristos și să aveți în același timp părtășie cu El. Cu cât vă face să-I simțiți dragostea, cu atât mai mult dorește să Se unească cu voi și cu atât mai mare vi se va părea prăpastia care vă desparte de El, atunci când ați fost neascultători față de El.

În afară de aceasta voi nu vă puteți manifesta credința, decât numai atunci când faceți ce vă poruncește. Credința care constă numai din cuvinte, într-o mărturisire într-un fel sau altul, sau pe care o citiți din cărți, nu ajută mult. Cine are credință, acela face ce îi poruncește Domnul - și o face cu bucurie. Nu evita pericolele, și în loc să se prindă fricos de țărnam, pleacă bucuros pe marea întinsă. Își jertfește cu bucurie viața, dacă Domnul Isus îi cere să facă aceasta, căci el nu se mulțumește cu o credință care nu aduce roade. Roada credinței este ascultarea față de Acela în care credem.

Sunt convins că dacă ascultăm de Hristos vom învăța cu timpul să-i călăuzim pe alții. Wellington obișnuia să spună că nimeni nu este apt să conducă o echipă, numai dacă el însuși a învățat mai înainte să asculte. Eu sunt de acord întrutotul cu el. Niciodată noi nu vom crește o generație de oameni capabili, dacă nu vom insista ca, copiii să fie ascultători de părinți lor și dacă nu vom obține aceasta.

În Adunarea lui Dumnezeu Domnul Isus conduce pe slujitorii pe care vrea să-i folosească ca și conducători în rezolvarea diverselor probleme. Un rob al lui Dumnezeu învață deseori mai mult pe patul de boală, decât din cărțile lui din camera de studiu. Noi trebuie mai întâi să trecem prin școala încercărilor, înainte de a putea deveni călăuzitorii altora.

În sfârșit, eu cred că învățarea ascultării este o pregătire pentru bucuria cerului. Țineți minte: sfinții din cer nu cunosc nici o altă voie, decât aceea a lui Dumnezeu. Voia lor este numai să-I slujească, aceasta este bucuria lor. Dacă tu și eu nu învățăm aici să fim ascultători de Dumnezeu, s-o exersăm și s-o practicăm în mii de forme, cum ne putem imagina că dincolo ne vom putea simți bine împreună cu aceia care cu bucurie sunt ascultători?

Dragă cititor, dacă nu te încrezi în Hristos și dacă nu ascuți de El, cum poți ajunge în cer? Tu nu te vei simți fericit acolo, așa că Îl vei ruga pe Dumnezeu să-ți dea voie să-ți găsești refugiu în iad; căci nimic n-ar fi mai îngrozitor pentru tine, decât să fi împreună cu oameni desăvârșiți care își au bucuria în a-I sluji lui Dumnezeu.

Fie ca Domnul să te aducă într-o stare de ascultare desăvârșită față de Domnul Isus!

Nu este Maria, cea care vă vorbește în această seară, ci Adunarea lui Dumnezeu, care vă atenționează: „Să faceți orice vă va zice!“ Și dacă faceți, atunci Domnul va transforma apa în vin. El vă va face bucuoși și fericiți, mai mult decât voi ați putea vreodată deveni, dacă nu ascultați de El.

Ascultați de El, și El va îngriji de voi. Ascultați de El, și El vă va mângâia. Ascultați de El, și El vă va desăvârși. Ascultați de El pe calea obligațiilor ce le aveți, și veți intra cu El în împărăția slavei.

Domnul să ne ajute în harul Său ca să recunoaștem voia Mântuitorului nostru, ca astfel El să lucreze în noi voința și înfăptuirea voii Sale plăcute.